

ZMIANA IMIENIA I NAZWISKA

GENEZA, KOMENTARZ,
ORZECZNICTWO,
WZORY DECYZJI

REDAKCJA
ALICJA CZAJKOWSKA

ALICJA CZAJKOWSKA
BARBARA ROMOCKA-TYFEL

4. wydanie

Wolters Kluwer

ZMIANA IMIENIA I NAZWISKA

GENEZA, KOMENTARZ,
ORZECZNICTWO,
WZORY DECYZJI

REDAKCJA
ALICJA CZAJKOWSKA

ALICJA CZAJKOWSKA
BARBARA ROMOCKA-TYFEL

4. wydanie

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Wolters Kluwer

Warszawa 2017

Stan prawny na 15 listopada 2016 r.

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Małgorzata Jarecka

Opracowanie redakcyjne i łamanie
Violet Design

Projekt graficzny okładki i stron tytułowych
Maciej Sadowski

Układ typograficzny
Krystyna Szych

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawoLubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer SA, 2017

ISBN: 978-83-8107-011-9

4. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl
www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	13
Słowo wstępne	17
Rozdział I	
Ogólna charakterystyka imion i nazwisk	19
1. Geneza imion i nazwisk oraz ich znaczenie	19
1.1. Imiona	19
1.2. Nazwiska	24
2. Prawne źródła imion i nazwisk. Ich nadanie i zmiana oraz wpis w aktach stanu cywilnego	29
2.1. Uwagi ogólne	29
2.2. Regulacja prawna imion	30
2.3. Regulacja prawna nazwisk	31
3. Regulacja prawna administracyjnej zmiany imion i nazwisk w ujęciu historycznym	37
3.1. Prawne uregulowania zmiany imion i nazwisk okresu międzywojennego	37
3.2. Prawne uregulowania zmiany imion i nazwisk okresu powojennego	40
Rozdział II	
Komentarz do ustawy o zmianie imienia i nazwiska	50
1. Uwagi ogólne	50
2. Ustawa z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 10)	51

Rozdział III

Postępowanie administracyjne w sprawach zmiany

imienia i nazwiska	94
1. Procedura zmiany imienia i nazwiska	94
1.1. Właściwość organów	94
1.2. Podania i dokumenty oraz osoby uprawnione	94
1.3. Postępowanie wyjaśniające i wydanie decyzji	96
2. Wzory decyzji dotyczących zmiany imienia i nazwiska	100
Wzór nr 2.1. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska	100
Wzór nr 2.2. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska (wraz z uzasadnieniem)	101
Wzór nr 2.3. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska osoby małoletniej	103
Wzór nr 2.4. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska nabytego przez zawarcie związku małżeńskiego	104
Wzór nr 2.5. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska wraz z rozciągnięciem tej zmiany na osobę małoletnią	105
Wzór nr 2.6. Decyzja w sprawie zmiany nazwiska rodowego i nazwiska noszonego po zawarciu związku małżeńskiego na inne nazwisko (wraz z uzasadnieniem)	106
Wzór nr 2.7. Decyzja w sprawie zmiany imienia	108
Wzór nr 2.8. Decyzja w sprawie zmiany imienia osoby małoletniej	109
Wzór nr 2.9. Decyzja w sprawie zmiany imienia osoby małoletniej (wraz z uzasadnieniem)	110
Wzór nr 2.10. Decyzja w sprawie umorzenia postępowania w sprawie z wniosku o zmianę nazwiska/imienia	112
Wzór nr 2.11. Pismo w sprawie przedłużenia terminu załatwienia sprawy z wniosku o zmianę nazwiska/imienia	114

Rozdział IV

Zalecenia dla urzędów stanu cywilnego dotyczące nadawania imion dzieciom osób obywatelstwa polskiego i narodowości polskiej	115
--	------------

Rozdział V**Opinie Rady Języka Polskiego przy Prezydium**

Polskiej Akademii Nauk	120
1. Opinie dotyczące imion	120
2. Opinie dotyczące nazwisk	146
2.1. Zmiana nazwiska	146
2.2. Nazwiska zakończone na -a	146
2.3. Nazwiska kilkuelementowe	147
2.3.1. Nazwiska dwuczłonowe	147
2.3.2. Nazwisko dwuczłonowe kobiety składające się z nazwiska rodowego i odmężowskiego	149
2.3.3. Nazwisko kilkuelementowe ze słowem „vel”	150
2.4. Nazwiska z przyrostkami	151
2.5. Nazwiska obcojęzyczne	153
2.5.1. Nazwiska słowiańskie	153
2.5.2. Nazwiska włoskie	155
3. Kolejność imienia i nazwiska	155

Rozdział VI

Przepisy związkowe	157
Ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (wyciąg)	157
Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (wyciąg)	166
Ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (wyciąg)	177
Ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (wyciąg)	187
Ustawa z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (wyciąg)	216
Ustawa z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (wyciąg)	219

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie sposobu transliteracji imion i nazwisk osób należących do mniejszości narodowych i etnicznych zapisanych w alfabecie innym niż alfabet łaćiński	222
Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie Urzędowego Rejestru Gmin, w których jest używany język pomocniczy	236
Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (wyciąg)	239
Ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (wyciąg)	248

Rozdział VII

Orzecznictwo sądowe	263
1. Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 1959 r., II CR 158/59 (OSNCK 1960, nr 4, poz. 101)	263
2. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1965 r., III CR 296/63 (OSNC 1966, nr 6, poz. 101)	270
3. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 1967 r., III CR 9/67 (LEX nr 6148)	274
4. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1980 r., III CRN 133/80 (OSNC 1981, nr 6, poz. 115)	274
5. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 1998 r., I CKU 204/97 (OSNC 1998, nr 10, poz. 158)	278
6. Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 26 listopada 1998 r., I CKU 103/98 (Prokuratura i Prawo – dodatek 1999, nr 4, poz. 30)	280
7. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2003 r., V CK 6/02 (OSNC 2004, nr 7–8, poz. 131)	282
8. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 1987 r., III CZP 40/87 (OSNC 1988, nr 11, poz. 154)	293
9. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 maja 1981 r., SA 974/81 (ONSA 1981, nr 1, poz. 49)	297
10. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 września 1981 r., II SA 346/81 (OSNPG 1983, nr 5, poz. 2)	299

11. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 marca 1982 r., SA 1265/81 (niepubl.)	300
12. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 15 kwietnia 1982 r., SA/Po 699/81 (ONSA 1982, nr 1, poz. 34)	302
13. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 czerwca 1982 r., II SA 699/82 (ONSA 1982, nr 1, poz. 57)	305
14. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 stycznia 1983 r., II SA 1583/82 (LEX nr 1687770)	314
15. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 grudnia 1983 r., II SA 1498/83 (Monitor Prawniczy – dodatek – Zestawienie Tez 1999, nr 9, s. 11)	315
16. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 lutego 1984 r., II SA 1768/83 (Monitor Prawniczy 1999, nr 11 – dodatek – Zestawienie Tez 1999, nr 9, s. 11)	315
17. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 maja 1984 r., III SA 182/84 (LEX nr 1687766)	316
18. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 14 stycznia 1986 r., SA/Wr 880/85 (OSP 1988, z. 1, poz. 22)	317
19. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 16 grudnia 1987 r., SA/Gd 679/87 (ONSA 1987, nr 2, poz. 90)	318
20. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 czerwca 1988 r. SA/Wr 115/88 (ONSA 1988, nr 2, poz. 73)	321
21. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 9 lipca 1993 r., SA/Wr 605/93 (ONSA 1994, nr 3, poz. 110)	324
22. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 stycznia 1994 r., SA/Gd 1114/93 (ONSA 1995, nr 2 poz. 56)	326
23. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 3 listopada 1997 r., II SA/Wr 982/96 (OSP 1999, z. 4, poz. 78)	332

24. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 marca 1999 r., V SA 1857/98 (niepubl.)	337
25. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2001 r., V SA 2083/00 (ONSA 2002, nr 2, poz. 73)	340
26. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 marca 2001 r., V SA 1121/00 (LEX nr 78953)	344
27. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 czerwca 2002 r., V SA 2806/01 (LEX nr 1693433)	345
28. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Katowicach z dnia 3 października 2002 r., II SA/Ka 2786/00 (LEX nr 1693632)	348
29. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 kwietnia 2003 r., V SA 3647/02 (LEX nr 1693631)	351
30. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 9 maja 2003 r., II SA/Wr 1967/00 (LEX nr 1694322)	355
31. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 26 czerwca 2003 r., SA/Bd 1412/03 (LEX nr 1694323)	362
32. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 marca 2007 r., II OSK 452/06 (LEX nr 325299)	365
33. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2015 r., II OSK 1433/13 (LEX nr 1753348)	377
34. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 20 kwietnia 2004 r., II SA/Kr 1175/00 (LEX nr 570279)	388
35. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 czerwca 2004 r., II SA/Kr 3199/00 (ONSAiWSA 2005, nr 3, poz. 56)	396
36. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 1 lipca 2004 r., II SA/Bk 245/04 (LEX nr 811746)	404
37. Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 24 czerwca 2009 r., II SA/GI 355/09 (LEX nr 562161)	410
38. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 września 2010 r., III SA/Łd 435/10 (LEX nr 758198)	415
39. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 października 2010 r., III SA/Łd 457/10 (LEX nr 758210)	423

40. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 17 listopada 2011 r., III SA/Kr 570/11 (LEX nr 1154173)	430
41. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 27 marca 2012 r., III SA/Lu 35/12 (LEX nr 1162405)	443
42. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 25 października 2012 r., III SA/Łd 732/12 (LEX nr 1235392)	449
43. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 21 października 2015 r., III SA/Łd 679/15 (LEX nr 1930825)	459
44. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 4 lutego 2016 r., II SA/Go 941/15 (LEX nr 1987546)	497
Literatura	509

WYKAZ SKRÓTÓW

Akty prawne

- dekret z 1945 r. – dekret z dnia 10 listopada 1945 r. o zmianie i ustalaniu imion i nazwisk (Dz. U. Nr 56, poz. 310 z późn. zm.)
- d.p.p.m. – ustawa z dnia 12 listopada 1965 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. Nr 46, poz. 290 z późn. zm.)
– nieobowiązująca
- d.u.z.i.n. – ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o zmianie imion i nazwisk (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 233, poz. 1992 z późn. zm.) – nieobowiązująca
- k.c. – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 380 z późn. zm.)
- k.k. – ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 z późn. zm.)
- Konstytucja RP – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- Konstytucja z 1952 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 lipca 1952 r. (tekst jedn.: Dz. U. z 1976 r. Nr 7, poz. 36 z późn. zm.) – nieobowiązująca
- k.p.a. – ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.)
- k.p.c. – ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 z późn. zm.)

- k.r.o. – ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 2082 z późn. zm.)
- p.a.s.c. – ustawa z dnia 28 listopada 2014 r. – Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 1741 z późn. zm.)
- p.p.m. – ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1792)
- p.p.s.a. – ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.)
- u.ob.pol. – ustawa z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2012 r. poz. 161 z późn. zm.)
- u.z.i.n. – ustawa z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 10)

Czasopisma i zbiory orzecznictwa

- Biul. SN – Biuletyn Informacyjny Sądu Najwyższego
- M. Praw. – Monitor Prawniczy
- ONSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego
- ONSAiWSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych
- OSN – Orzecznictwo Sądu Najwyższego
- OSNCP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izby Cywilnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
- OSNPG – Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Wydawnictwo Prokuratury Generalnej
- OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich
- OSPiKA – Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych
- OTK – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego
- Prok. i Pr.-wkł. – Prokuratura i Prawo

Organy i instytucje

NSA	– Naczelny Sąd Administracyjny
PAN	– Polska Akademia Nauk
RJP	– Rada Języka Polskiego
SN	– Sąd Najwyższy
TSUE	– Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
USC	– urząd stanu cywilnego
WSA	– wojewódzki sąd administracyjny

SŁOWO WSTĘPNE

Ustawa z dnia 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 10) została w ostatnim czasie gruntownie znowelizowana. Powstała zatem potrzeba opracowania komentarza do nowych uregulowań prawnych.

Omówienia dotyczące genezy imion i nazwisk, ich znaczenia oraz prawnych źródeł tej problematyki w ujęciu historycznym zostały zaczerpnięte z niewielkimi zmianami z opracowania wydanego w 2012 r. Natomiast komentarz do ustawy o zmianie imienia i nazwiska ze zmianami nowelizującymi powołaną ustawę oraz wzory dokumentów, jak również wybór przepisów związkowych zostały przedstawione w wersji obecnie obowiązującej. Komentarz oparto zatem na systematyce i konstrukcji znowelizowanej ustawy.

Opracowanie zawiera porównanie nowej regulacji prawnej w zakresie zmiany imienia i nazwiska z poprzednimi zapisami ustawowymi, opatrzone uwagami autorki co do niektórych rozwiązań prawnych. Myślą przewodnią takiego ujęcia przedmiotowej problematyki jest to, aby z wielu istotnych informacji wyodrębnić poszczególne problemy jurystyczne.

Publikacja zawiera również wybór przepisów związkowych, orzecznictwo sądowe oparte na dotychczasowych, jak też aktualnych uregulowaniach prawnych tej tematyki, opinie Rady Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk odnoszące się do zmiany imienia i nazwiska oraz liczne wzory decyzji i dokumentów.

Mamy nadzieję, że publikacja będzie stanowiła cenną pomoc dla kierowników urzędów stanu cywilnego jako organów orzekających w przedmiocie zmiany imienia lub nazwiska w podejmowaniu właściwych decyzji oraz dla pracowników organów administracji publicznej, sędziów, adwokatów i radców prawnych zajmujących się poruszaną tu tematyką.

Alicja Czajkowska

ROZDZIAŁ I

Ogólna charakterystyka imion i nazwisk

1. Geneza imion i nazwisk oraz ich znaczenie

1.1. Imiona

Imię jest znakiem indywidualizującym osobę fizyczną i obok nazwiska służy do zidentyfikowania człowieka. Prawo cywilne określa każdego człowieka jako osobę fizyczną.

Zgodnie z prawem polskim każde dziecko otrzymuje imię. Wyboru imienia dziecka dokonują jego rodzice lub opiekunowie prawni (dla dziecka, którego rodzice nie są znani lub zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej). Wybór imienia dla dziecka jest atrybutem władzy rodzicielskiej. Zgodnie z tą zasadą organ rejestrujący urodzenie dziecka nie może ingerować w to niekwestionowane prawo rodziców (art. 59 p.a.s.c.).

Wybrane przez rodziców imię dziecka zostaje zgodnie z postanowieniami prawa o aktach stanu cywilnego wpisane do aktu urodzenia dziecka obok jego nazwiska i innych przewidzianych prawem danych (art. 60 p.a.s.c.).

Jedyną przeszkodą w wyborze imienia dziecka, warunkującą jego wpisanie w akcie urodzenia, są przesłanki zawarte w art. 59 p.a.s.c.: „Osoba zgłaszająca urodzenie składa oświadczenie o wyborze nie więcej niż dwóch imion dla dziecka” (ust. 1). „Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia o wyborze imienia lub imion dziecka, jeżeli wybrane imię lub imiona są w formie zdrobnień lub mają charakter ośmieszający lub nieprzyzwoity lub nie wskazują na płeć dziecka (...)” (ust. 4).

O genezie imion można przeczytać w najstarszych źródłach światowych cywilizacji. Na przykład u Sumerów – najdawniejszych mieszkańców w Babilonii i Asyrii, ludu nieindoeuropejskiego – znajdujemy imiona proste, złożone, a nawet będące pełnymi zdaniami, które miały określone znaczenia, np. Turtura – „mały”, Dugga – „dobry”, Su-a-zida – „Prawa ręka”, Emmu-dugga – „Mój pan jest dobry”. Podobnie nadawano imiona u semickich mieszkańców Mezopotamii. W życiu codziennym imiona całozdaniowe skracano, odrzucając pewne ich człony tak, że niekiedy zostawał tylko jeden (J. Bubak, *Księga naszych imion*, Ossolineum 1993). Współcześnie imiona wielozdaniowe obserwuje się u niektórych szczepów arabskich. Imiona w momencie ich powstawania miały określone znaczenie. Z czasem traciły je, zwłaszcza gdy były przeniesione do innego języka.

Podobnie imiennictwo praindoeuropejskie, z którego wywodzi się imiennictwo prasłowiańskie oraz słowiańskie, w tym polskie, składało się z imion złożonych, obok których występowały imiona jednoczłonowe jako proste wyrazy pospolite. Imiona złożone nadawano członkom potężnych rodów, imiona jednoczłonowe – jednostkom niskiego pochodzenia.

Z epoki praindoeuropejskiej do współczesności przetrwało w różnym stopniu dziesięć systemów imiennych, m.in. staroindyjski, słowiański, bałtycki, staroniemiecki, celtycki, grecki i in. Najliczniejszy jest zasób imion greckich. Poszczególne zasoby imiennicze charakteryzowały się odrębnymi cechami zarówno co do budowy, jak i znaczenia (J. Bubak, *Księga...*).

Imiona tworzą system, który wyodrębniając się z całości języka pewnymi specyficznymi cechami, stanowi równocześnie część tradycji

prawno-obyczajowej każdego społeczeństwa. Między kulturą danego społeczeństwa a jego imiennictwem zachodzi niewątpliwie związek (T. Milewski (w:) J. Bubak, *Księga...*).

Każdy naród ma więc swój własny zasób imion, do którego sięga, gdy w jego społeczności narodzi się nowy człowiek. Ale żaden prawie język nie ma czystego, wyłącznie własnego systemu nazewniczego; obok imion rodzimych z czasem przyjmuje pewną liczbę imion pochodzących z innych języków, które po przystosowaniu fonetycznym, a często także morfologicznym funkcjonują na równi z imionami rodzimymi w systemie nazewniczym danego języka (por. S. Reczek, *Z zagadnień polskiego nazewnictwa osobowego*, *Onomastica* 1965, nr X).

Także i naród polski ma właściwe swemu językowi imiona osobowe wynsute z pojęć i ducha, ale i zapożyczone z innych języków i kultur.

Ludziom dawnym – jak twierdzi uczony S. Łąguna (*Z. Gloger, Encyklopedia staropolska*, Warszawa 1972, s. 264) – chodziło przede wszystkim o pewnego rodzaju błogosławieństwo dla dziecka, o dobrą wróżbę na całe życie, co wiązało się z pierwotną wiarą w czarowną potęgę słowa, za pomocą której można sobie zapewnić opiekę i pomoc wyższych sił dobroczynnych, a zabezpieczyć od wrogiego działania sił nieprzyjaznych.

Imię było więc początkowo amuletem dźwiękowym. Z upływem czasu, zwłaszcza gdy dzieciom nadawano imiona ich rodziców, to mistyczne znaczenie imion zatarło się, a stało się głównie środkiem wyróżniającym osobę. Jednak i dziś pewna intencja mistyczna bywa obecna przy wyborze imienia dla dziecka. *Nomina sunt omina* – imiona są wróżbami, mają treść wróżebną.

Rodzice, nadając dzieciom określone imię, wyrażają tym również życzenie, aby dziecko żyło w szczęściu i miało pewne pozytywne cechy charakteru, co jednak nie zawsze zgodne jest z rzeczywistością, a życzenie pozostaje tylko pragnieniem. Odwrotnie uważali np. Rzymianie, co wyraził rzymski komediopisarz Plaut w komedii *Pers*, mówiąc: *nomen atque omen*, to znaczy, że imię informuje o charakterze człowieka.

Alicja Czajkowska – radca prawny w Urzędzie Stanu Cywilnego m.st. Warszawy; były wykładowca na studiach podyplomowych dla kierowników i pracowników urzędów stanu cywilnego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II; autorka wielu publikacji i komentarzy z dziedziny rejestracji stanu cywilnego oraz ustawy o zmianie imienia i nazwiska.

Barbara Romocka-Tyfel – absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego; wieloletnia specjalistka w sprawach z zakresu rejestracji stanu cywilnego, zmiany imienia i nazwiska, obywatelstwa polskiego oraz repatriacji; wykładowca na podyplomowych studiach z zakresu rejestracji stanu cywilnego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.

Nazwisko i imię spełniają dwie podstawowe funkcje: służą do oficjalnego, urzędowego oznaczenia człowieka oraz do wyróżnienia w kontaktach towarzyskich z innymi osobami. Zasady, zgodnie z którymi można zmienić imię i nazwisko, tryb postępowania w tych sprawach oraz określenie organów właściwych do dokonania tej zmiany są uregulowane w ustawie z 17 października 2008 r. o zmianie imienia i nazwiska, której przepisy omówiono w tej książce.

Publikacja zawiera, oprócz obszernego wprowadzenia, opis postępowania administracyjnego związanego z procedurą zmiany imienia i nazwiska, wzory decyzji i pism oraz bogate orzecznictwo sądowe, a także zaktualizowane opinie Rady Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk i wybrane przepisy związkowe.

W najnowszym wydaniu wyjaśniono wiele wątpliwości dotyczących stosowania ustawy po jej znowelizowaniu, w szczególności zwrócono uwagę na takie kwestie jak:

- odmiejszczenie załatwiania spraw związanych ze zmianą imienia i nazwiska,
- możliwość złożenia wniosku o zmianę imienia i nazwiska za pośrednictwem konsula RP,
- aktualizacja rejestru PESEL przez kierownika urzędu stanu cywilnego.

Książka przeznaczona jest dla pracowników urzędów stanu cywilnego i organów administracji publicznej, sędziów, adwokatów i radców prawnych zajmujących się problematyką poruszoną w komentarzu.

Cena 149 zł

(w tym 5% VAT)

Zamówienia:
infolinia 801 04 45 45, fax 22 535 80 01
zamowienia@wolterskluwer.pl
www.profinfo.pl

